

Åpent brev til Ålesund kommune

Til tross for at PPT (Pedagogisk Psykologisk Tjeneste) har hatt en offensiv for å redusere ventetid på sakkyndig vurdering, har dette egentlig liten effekt for de elevene som trenger ekstra hjelp og støtte. Mange av elevene som har ventet lenge på sakkyndig vurdering, kartlegging av hjelpebehov, vil på grunn av trange økonomiske rammer/kutt i skolens budsjetter ikke få adekvate opplæringsstilbud.

PPT bekrefter/avdekker store lærevansker hos elever uten at skoler kan tilby spesialundervisning. De få som tildeles ressurser, får kanskje halvparten eller mindre av hva PPT har meldt som behov. Foreldre får oftest beskjed om at skolen ikke har timer å avse, at "skolen må forsøke å gi tilpasset undervisning i gruppe" eller på andre måter innenfor de rammene skolen har.

Undervisning i grupper står ofte i kontrast til tilrådninger fra PPT der eneundervisning er anbefalt. Elever med store konsentrasjonsvansker får sjeldent utbytte av arbeid i grupper. Spesialundervisning i matematikk til en elev er vanskelig forenlig med sosial ferdighetstrening for en annen elev.

Lærere som kjenner elevenes behov kommer i en etisk konflikt mellom lojalitet til arbeidsgiver, Ålesund kommune, og elever med udekte opplæringsbehov. Mang er den lærer som har måttet "låne" ressurser fra andre elever for å gi et minstemål av ekstra oppfølging.

Heldigvis finnes det enkelte "brysomme foreldre", de som ikke aksepterer at barnet deres blir avspist med kriseløsninger i henhold til opplæringsbehov. Andre foreldre er mindre informert om elevers rettigheter og klageadgang på enkeltvedtak.

Således er barn ved skolene i Ålesund prisgitt foreldres interesse og kunnskap om skolesystemet. Barna er også prisgitt foreldres overskudd og evne til å følge opp barna sine. Slik kan vi ikke ha det i norsk skole!

En profesjonell har plikt til å veilede den som har behov for det. Om man oppfordrer foreldre til å klage på enkeltvedtak kan lærere stemples som illojale.

Det er svært betenkelig at skolene på denne måten blir tvunget til å opprettholde og forsterke de sosiale forskjellene den er ment å utjevne. Ved sykdom blant lærere er spesialundervisningen det første som "ofres", det settes sjeldent inn vikar i S - timer. Generell styrking i klassene er også i ferd med å forsvinne, samt assistent der det er bruk for det. En lærer må rekke over elevene i store klasser alene, i alle fag. Det er derfor lite tid igjen til det enkelte barn.

Hva så med elevene som vi mener ikke mottar adekvat undervisning? All teori om læring og sosial utvikling påpeker samspillet mellom disse. Er det rett at elever må begynne på ungdomskolen med store faglige mangler, tappet for tiltro til egne ferdigheter?

Frafallet i den videregående skolen vil garantert ikke minke som en følge av den skolesatsingen som Ålesund kommune nå legger for dagen.

Ifølge nye KOSTRA - tall mottar 7,1 % prosent av elevene i Ålesund spesialundervisning, mot Møre og Romsdals gjennomsnitt på 9,0 %. Gapet mellom tilrådd ressurs fra PPT og det som reelt gis i skolen, forsterker bildet av en uholdbar ressursituasjon i skolen.

Ålesund kommune bruker 87 483 kr i gjennomsnitt pr. elev i alderen 6 – 15 år, mot 94 229 kr i gjennomsnitt i Møre og Romsdal.

Tross forskjeller i kommuneøkonomi og innbyggertall er det ikke mulig å komme

unna at det i Ålesund har vært satset lite på skole.

Vi lærere har lært oss å leve med nedslitte og dårlig utstyrte skoler. Men det finnes en grense for hva man stilletiende skal måtte være vitne til. De kravene til sparing det legges opp til i kommunen vil rasere det som gjenstår av spesialundervisning.

Arnulf Øverland uttalte: "Du må ikke tåle så inderlig vel, den urett som ikke rammer deg selv".

Vi kan ikke, og vil ikke, være med på å la foreldre forledes til å tro at opplæringsloven oppfylles i henhold til spesialundervisning. Trange budsjetter tvinger frem lite tilfredsstillende løsninger! Vi har en etisk plikt å rope varsko. Både på vegne av elever som ikke ivaretas og ellers av allmenne hensyn til kommunens innbyggere.

Den som leser dette brevet bes spørre seg: "Om mitt barn hadde behov for spesialundervisning, hadde jeg da vært trygg på at det i Ålesundsskolen ville vært sikret opplæring i samsvar med barnets behov?"

Det er trist at mange fagfolk i skolen ville svart nei om de ble spurt.

Hilsen Utdanningsforbundet sine klubber ved:

Volsdalen barneskole
Blindheim barneskole
Hessa barneskole
Lerstad barneskole
Aspøy barneskole
Larsgården barneskole
Emblem barneskole
Skarbøvik ungdomskole
Voksenopplæringen Ålesund